

hyökättiin meidän kasvatusperiaatteitamme vastaan ja joissa vedettiin kasvatusyö kokonansa humanitaariselle, yleisinhimilliselle alalle. Tšekko-Slovakissa viiteltiin nuorisoliiton piltevydestä kasvatusyön harjoittamiseen. Puolueen sikäläinen valistusjärjestö — Proletkult — katsoo itse puolestaan olevan oikeutettu johtamaan lasten liikettä. Tässä mie-
lipiteiden taistelussa on sikäläisellä kommunistisella urheilujärjestölläkin oma osansa. Englannissa olemme käyneet sängen ankaraa taistelua sitä toimintaa vastaan, jota harjoittavat Glasgovin sunnuntai-koulu. Nämä ovat Tom Andersonin johdon alaisia ja pyrkivät ne kasvattamaan lapsia "rakkautteen ja oikeudenmukaisuuteen ihmisyttä kohtaan". Tätä nykyä on meillä jo kuitenkin Englannissakin kommunistisia sunnuntai-kouluja, jotka ovat syntyneet meidän harjoittaman propagandan seurauksena.

Niemme tästä, että vaikka Kommunistisen Nuorisoi-nternationalen periaatteet ovat olleet tunnettuja jo pitemmän aikaa, vallitsevat eritoten vanhempien tovereiden kesken vielä epäselvyyttä lasten liikkeen luonteesta tehtävistä. Sen vuoksi tulee meidän nuorisojärjestöjemme tehdä tässä suhteessa enemmän puolueen keskuudessa. Työmme periaate ja perustelut ovat selvästi lausutut seuraavassa: "Lapsi on aktiivinen tekijä luokan kasvatuksessa, toimien sen luokkatietoisuuden perusteella, jonka hänelle tässä suhteessa annamme osana luokasta, luokalle kokonaisuudessaan".

Useat kommunistiset puolueet ovat sitä mieltä, että lapset ovat pidettävät kaukana elämän julmasta todellisuudesta ja että lasten osastoissamme on valmistettava heille hupaisia hetkiä. On selvää, että me valmistamme lapsille hupaisia hetkiä yhteisten leikkien, yhteisten elämysten kautta yhteisillä retkillä, joita lasten osastot järjestävät. Mutta emme voi olla mainitseematta siitä, että silmiä asemassa, jossa työväenluokka ja eritoten lapset ovat, ei tämä ole riittävä lapsen kommunistista kasvatuksella ja luokkatietoisuuden kehittämistä varten. Yhtä riittämätöntä on myöskin lapsen yksinomainen teoreettinen valistus ja opetus, sen yleisistämisen.

Vastustajiamme silmillä pitäen tulee meidän järjestää kasvatusyöme periaatteellinen puoli samoin kuin käytäntöönkin sitä soveltaa. Lapsi, joka on käynyt porvarillisen koulun, ei itsessään enää ole mikään puolueen tekijä, jonka vuoksi on aivan järjetöntä puhua siitä, että me juuri tahdomme johtaa lapsia poliittikan alalle. Sen ovat jo koulu ja kirkko tehneet ennen meitä. Meidän tehtävämme on tuon lapsiin istutetun väärän poliittikan johtaminen oikeaan suuntaan. Tämä työ on erikoisen vaikeata. Ja jos me tässä tehtävässämme asetamme heville, epäselvälle kannalle, niin saattavat tulokset tästä työstä muodostua vahingolliseksi koko kommunistiselle liikkeelle. Meillä on tässä suhteessa tuloksia, jotka muun "Lasten Ystävät" niminen sosialidemokratinen järjestö Itävallassa on saavuttanut. Siellä on lapsia pidetty kaukana elämästä n. k. "ankarasta todellisuudesta" ja tahdottu muovata heistä sosialistisen kasvatuksen jaloja näyttöitä. Kun nämä lapset astuivat elämään itsenäisesti, eivät he jaksaneet taistella ankaraan todellisuutta vastaan vaan joutuivat epätoivon valtaan itseensä sekä ihanteistilansa nälän. Meidän kaikkien on tästä esimerkistä otettava oppia. Kasvatustyön suorittamiseen ovat toiverit nuorisoliitosta sopivampia. Ei ollut pelkkä sattuma, se, että Kommunististen Nuorisoi-nternationalen toinen kongressi siirsi tämän kasvatuksen aloitteen sekä johdon nuorisojärjestöjen käsiin. Nuorten tovereiden luomomukainen yhteisyys lasten kanssa tekee mahdolliseksi läheisen keskinäisen suhteen. Perimmäistapojen

ISADORA DUNCAN SAAPUNUT YHDYS-VALTOIHIN

Isadora Duncan, maailman kuuluisin tanssijatar, joka on ollut Neuvosto-Venäjällä, jossa hän on perustanut tanssikoulun, on saapunut miehensä, venäläisen, runoilijan Jessenin kanssa Yhdysvaltoihin. Tulleensa pidättävät siirtolaisviranomaiset heidät. Tästä kertovat New Yorkista tulleet tiedot seuraavasti:

Isadora Duncan ja hänen aviopuolisonsa Sergius Jessenin saivat luvan astua maahan, oltuaan pidätyksissä vuorokauden. Oikeusviraston asiamiehet olivat pidättäneet pariskunnan, olettaen heidän olevan "bolševikkien kuriireja."

Työvirastosta on ilmoitettu, että sieltä ei oltu annettu määräystä Isadora Duncanin pidättämiseksi, vaan olivat hänet pidättäneet siirtolaisviranomainen omalla vastuullaan. Virkailijat kuuluvat olevan oikeutettuja pidättämään ulkomaalaisia kuulustelua varten. Mentyään avioliittoon venäläisen kanssa, menetti Isadora Duncan Yhdysvaltain kansalaisuuden.

Vastenmielisyyden ilme lepäsi Isadoran kasvolla, kun hän Ellis-saaren höyryautilta katseli New Yorkin tuntuja pilvenpiittäjiä. Sergius Jessenin silmästään katseli mielenkiinnolla rakennusten taivasrajaa — ja hymyili.

Isadora Duncan ja hänen miehensä, nuori venäläinen kommunistirunoilija, Sergei Jessenin.

puute nuorisossa saa aikaan sen, että nuorisot voi esittää parempaa työtä. Ollessaan läheisessä yhteydessä nuorisojärjestöjen kanssa tulee lapsi otamaan käytännöllisesti osaa kaikkiin tapahtumiin työväenliikkeessä, jotka vastaavat heidän käsityskykyänsä (mielensisäntänsä, kokouksien y. m.), jotka elämykset lähemmin sitovat häntä luokkaansa.

Meidän tietoinen, porvarillista koulua vastustava kantamme tulee saattamaan lapsen ristiriitaan koulun kanssa. Humanitaaristen kasvatusperiaatteiden mukaan ei tällaista ristiriitaa salsi syntyy. Me sitävastoin olemme siinä käsityksessä, että nämä ristiriidat suuresti edistävät luokkatietoisuuden kehittymistä lapsissa. Me toimmamme tunnetun sananparren mukaan, joka sanoo, että jos haluat uida, on mentävä veteen.

Kysymys vanhempien osanotosta kasvatusyöhön sekä puolueen ja taloudellisen liikkeen suhtautumisesta lasten osastoihin niiden järjestöjen sisällä, on vielä toistaiseksi ratkaisematta. On sängen mahdollista, että jossainkin maissa yhteistyö puolueen, taloudellisten järjestöjen sekä naisten järjestöjen läheisesti ottaessa osaa nuorisoliiton johdon alaisena tulee käyntiin. Tämä kysymys ei vielä ole ratkaistu ja tulee se olemaan käsiteltynä ja tukkmuuten alaisena, jossa käytännöllinen kokemus tulee otettavaksi huomioon, ennen kuin se ratkaistaan.

Järjestäessämme lasten osastoja on välttämätöntä ottaa selvälle kuinka paljon työvoimaa tähän työhön tarvitaan. Meidän on vältettävä saippuakuplien puhaltamista, jotka hajoavat heti ensi kosketuksesta. Kommunistisen Nuorisoi-nternationalen toimeenpaneva komitea on eri maiden lasten kasvatuksen yhdessä ja kokoomus. Eri maiden kokemukset käytetään koko Internationalen hyväksi.

— Jos tahdot tehdä hyvän palveluksen tuttavallasi tilaa hänelle Toveritar.

Työläisten oloista Neuvosto-Venäjällä

Kirjoittanut Anna Louise Strong, I. N. S. kirjenvaihtaja.

SEATTLE. — Anna Louise Strong, Federated Pressin kirjenvaihtaja Venäjällä, kiertäen kynäsihtäimellä "Annie" on saanut Seattlen uloiden keskusneuvostolta valtakirjan edustaa Seattlen uloiden veljesseurustajana III:n Internationalen maailmankongressissa, joka kokoontuu marraskuun 20 päivänä.

MOSKOVA, lokak. 4 p. — "Kuinka paljon palkkaa sinulle maksetaan?" kysyin erittäin konetyöläiseltä, joka työskentelee neuvostohallituksen omistamassa Amon antotehtaassa. Olin tullut tapaamaan häntä hänen huoneessaan Amon Työläisten kommunin omistamassa rakennuksessa, joka on annettu työläisten käytettäväksi.

Hän naurahti. "En oikein varmaan tiedä", hän sanoi. "Kahden kuukauden ajalla en ole käynyt hakemassa palkkaani. Minä en ole tarvinnut rahaa".

Olin hämälläni nähdessäni hänet niin hilpeällä mielellä. Hän taasen nautui. "Asiat olivat toisella tavalla Yhdysvalloissa", hän tuumaili. "Siellä ollessani minä aina pidin palkkaani hyvin tarkalla silmällä. Täällä on toinen järjestelmä. Osa palkasta maksetaan ruuassa, huoneissa, ja vaatteissa. Kun minä tarvitsen rahaa menen konttorista sitä hakemaan. Minä olen varmuutettu siitä että minä saan sen minäkö toisetkin."

Hän sitten kutsui toisen konetyöläisen luokseemme. Kolmesataa työlläistä asuu tässä rakennuksessa. Suurin osa työlläisistä ovat "palanneita amerikalaisia".

"Kuinka paljon palkkaa sinulle maksetaan?" minä kysyin.

"No niin, koitetaan ottaa siitä selvää", hän sanoi. "Menin konttoriin tänä aamuna hakemaan kahden kuukauden palkkaani, ja minulle annet-

tiin 150 miljoonaa ruplaa. Se on noin neljäkymmentä dollaria. Mutta pitää ottaa huomioon että palkastani oli jo otettu pois kaksi dollaria runasta, viisi dollaria oli sijoitettu nälkähäiri-rahaan, kaksi kymmenviisi senttiä katuvaunu piletistä, ja myös palkastani oli jo otettu ulio- ja puoluekuukausmaksut. Neljäkymmentä dollaria oli mitä olin säästänyt kahden kuukauden ajalla".

"Sattieko te ruokanne tehtaan kautta?" sitten kysyin häneltä.

"Jonkun verran. Sillä kahdellatoista dollarilla kyllä saa riittävästi ruokaa kahdeksi kuukaudeksi. Ruoka on etupäässä leipää ja lihaa, ja kun minä pidän enempi täällä valmistetusta ruuasta, niin annoin Iha-piletini takaisin tänä aamuna, sillä minä en tarvitse sitä. Käyttämättömistä Iha-piletteistäni saan rahan takaisin tulevassa kuussa."

"Nälkähäiri rahasto", hän jatkoi, "— niin me sijoitamme määrätyn prosentin palkastamme nälkähäiri-rahaan. Ja tehtaasta meille annetaan katuvaunupilettejä, jolla voimme ajaa katuvaunissa, ja ne eivät maksa meille kuin viisitoista senttiä kuukaudessa. Siis se neljäkymmentä dollaria on mitä minulle on jäänyt puhtaaksi kun olen maksanut kaikki kulunkini. Säästöni olisi ollut suurempi jos olisin voinut olla työssä kaiken aikaa, vaan olen ollut sairaslistalla viimeiset kaksi kuukautta kun loukasin käteni."

"Mitä", minä kysyin innostuneena. "Tarkoitatko sanoa että sinulle on maksettu palkka vaikka olet ollut sairaslistalla?"

"Aivan niin", hän vastasi naurussa suin.

"Mitä sinun pitää ostaa sillä neljäkymmenellä dollarilla?" kysyin sitten häneltä.

"Pitäähän minun maksaa vuokra. Me olemme onnen poikia, me täällä Amon kommunissa. Kaupunki antoi meille tämän ison rakennuksen, kun me pääsimme sen kuntoon. Hallitus antoi meille Ihan ilmaiseksi siihen tarvittavat tarpeet ja työläiset huoneiden kalustot. Siksi pidämme itseemme hyvin onnellisina."

"Mitä silki sitten oikein tarkoitat vuokralla?" kysyin häneltä.

"Vain, lämpö, puhdistus ja vakuutus", hän vastasi. "Viime heinäkuussa minä maksoin kolme ja puoli dollaria vuokraa".

"Miten te saatte vaatteet?", sitten kysyin häneltä.

"Tehtaasta saamme työvaatteemme", hän sanoi, "mutta toiset vaatteet meidän on itse hankittava. Viime keväänä me vaihdimme autotarpeilla vaatehankintaa pukuja. Tällä tavalla, jokainen tehtaamme työlläinen sai itselleen hyvän puvun".

PETTYNEELE YSTÄVÄLLE.

Pettynyt, ällös huolehdii, jos elosi määrä käy kohti tuulispiitä ja tuntuu. Pettymys on onnen jälkimmäinen.

Herää! Pane suittes tunteet suuhun. Ne sun johtavat arkielämän ongelmille ja nuoruutes kulkamalle. Muistelepa, mitä tunsit silloin! Etkö silloinkin tuntenut pettymystä, vihaa, onnea ja rakkautta, nousua ja laukeemusta? Sitä vain elämä voi olla.

Tuska! Elon tuska — sielun tunne, pettymys, viha, katkeruus ja kaibomielä — ken ne ymmärtää tuntea saa. — hän vasta ja hän vain elämää voi ohjella, kuvaella ja kasvatella.

Elämä tuntuu mailla, vuoristoissa tuolla, missä on monta tuulta ja tyyntä säiltä. Siellä, missä on herttaisin auringonlasku ja raitis alkavan aamun koi.

Ole vapaa! Anna intosi, sielusi helku Ikeviin Iloksi ja yhteiskunnan onneksi! Silloin vasta rohkeana ja pystyisiin saat onnen tuntea.

Onnea, josta lämmin laine, puhdas sun rinnassasi liikehtii ja kansa vapauden laakeri kalpean otsasi kaukain seppelöi. Femia.